

en el teu ordre reculls les llàgrimes dels pobres. Sl 56

Quaresma'11 - Cicle A

Associació Àkan - Girona
Comunitat jesuïtes Beat Pere Favre

Introducció

“En els salms, diu l’Exhortació apostòlica postsinodal “Verbum Domini” de 30-IX-2010, n.24, trobem tota la gamma de sentiments que l’home experimenta en la seva pròpia existència i que són presentats amb saviesa davant Déu: el goig i el dolor, l’angoixa i l’esperança, el temor i l’ansietat.... Així, la paraula que l’home dirigeix a Déu , esdevé també Paraula de Déu...”.

Aquí comença un recull de peticions directes a Déu una mica agrupades per temes. Continua al final, introduint-hi una petita juguesca. Aquesta esponjada ambientació orant pot ajudar a una gustosa lectura diària de les engrunes que cauen de la taula eucarística recollides en aquestes pàgines.

Santi Thió de Pol, sj

Déu meu, desperta't, desvetlla't, aixeca't, vine a ajudar-me! Vine al meu costat, no t'allunyis, alça't, escolta la meva súplica, estigues atent, no faci's el sord. Truco, obre'm la porta.

No te m'amaguis, mira'm, respon-me, no callis. Gira't i torna, acull-me, apiada't de mi. Senyor, Déu meu. Tracta'm com escau al teu nom, Guareix-me, treu-me del perill, no m'abandonis. Allibera'm, guarda'm, defensa'm, fes-me justícia, dóna la raó a l'innocent, compadeix-te de mi. Salva'm, restableix-me: Empara'm, Déu meu, sigues el meu castell inexpugnable

Guia'm, Senyor, fes-me conèixer el camí que he de seguir, encamina'm en la veritat, instrueix-me, no em prenguis el teu esperit sant.

Envia'm la llum i la veritat, fes-me conèixer la meva fi, que m'adoni que passo de pressa. aplanar el camí, cobreix-me el cap el dia del combat.

El teu esperit és bo: que em condueixi per terra plana Ensenya'm, Senyor, a fer la teva voluntat.

dimecres de CENDRA, 9 de març

Jl 2,12-18 Convertiu-vos al Senyor. Ell és benigne i entranyable. **Sl** 50 Senyor, que em sostingui un esperit magnànim. **2C** 5,20-6,2 Us exhortem com a col·laboradors de Déu: No malverseu la gràcia que n'heu rebut. **Mt** 6,1-6.16-18 Quan dones als que ho necessiten, no ho anunciïs a toc de trompeta. El teu Pare, que veu tot el que és secret, t'ho recompensarà.

Quan preparem una festa se'ns acudeixen totes les idees. És un moment de màxima creativitat. Ara tenim Pasqua a l'horitzó. Un cel nou i una terra nova... per a tothom. Pau, reconciliació, tots a taula. Som-hi. Passem llista. Endreçem, netegem. Els humans fem patir massa els humans. Això avergonyeix. En canvi, cada cop més abans es dobla el coneixement, es domestiquen els recursos. La convicció moral profunda és que són per a tots. A més, la felicitat brolla de col·laborar amb totes les forces a aquest bé comú. Per als creients, Déu és així i Déu ho ha fet així, graciosament, humilment, amorosament. Visquem divinament la quaresma!

dijous 10, de març

Dt 30,15-20 Avui et toca escollir entre la vida i la mort. **Sl** 1 Feliç l'home que confia en el Senyor. Serà com un arbre que arrela vora l'aigua. **Lc** 9,22-25 Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà.

Uns no tenen permís de residència ni de treball. Aquesta situació s'allarga quatre i cinc anys. Sociòlegs, economistes i psicòlegs, haurien d'explicar com sobreviure mentalment i física un adult en condicions tan precàries. Però ara la crisi ens posa a prova. Les cares dels meus familiars i veïns no em deixen dormir. Veig espant, gana, desesper. La quaresma invita a la vigilància. "On és el teu germà?", preguntava Déu a Caïm. Temps d'atenció, de reducció, de compartició. Segons Jesús, si ho fem, salvem la vida.

divendres, 11 de març

Is 58,1-9a L'únic dejuni que jo aprecio és aquest: comparteix el teu pa amb els qui passen fam acull a casa teva els pobres vagabunds. **Sl 50** Compadeix-te de mi, Déu meu. **Mt** 9,14-15 Per què els teus deixebles no dejunen? Vindrà el dia que el nuvi els serà pres, i llavors sí que dejunaran.

Mai no és tan significatiu el dejuni com en temps de crisi. El que em privo pot anar directament a socórrer el meu germà. Gestos que són fàcils de fer en família, com ara treure's el pa de la boca, la crisi els urgeix en la família ampliada, parents, amics, veïns. Caldrà un examen setmanal, per no dir diari: he compartit el meu treball? el meu sou? el meu estalvi? el meu consum? el meu temps? les meves mans? els meus peus? Que el Senyor ens ajudi a compartir.

dissabte, 12 de març

Is 58,9b-14 Si no assenyaales els altres pronunciant un malefici, s'omplirà de llum la teva foscor. **Sl** 85 Senyor, que m'encamini en la teva veritat. **Lc** 5,27-32 Molts cobradors d'impostos i altra gent eren a taula amb Jesús i els deixebles. Pregunten a Jesús: Per què mengeu amb ells? El metge no el necessiten els qui estan bons sinó els malalts.

La discriminació humiliant és a casa nostra. L'ancià, la dona, l'adolescent, l'immigrant són mirats de tort, assenyalats i maltractats. Comparem sous, comparem mirades, comparem distàncies. Jesús es posa al mig, s'arregla amb ells, es fa convidar. L'escàndol que provoca fa pensar que els vertaders malalts són els discriminadors. La comunitat cristiana troba la llum en l'acollida incondicional al pobre, al foraster, al pecador. Fent això mostrarà el seu poder de sanar.

1r diumenge de quaresma, 13 de març

Gn 2,7-9;3,1-7a La serp digué a la dona: No moririeu pas! Se us obririen els ulls... La dona, veient temptador això d'adquirir coneixement, en menjà ella i el seu marit. **Sl** 50 Déu meu, fes renéixer en mi un esperit ferm. **Rm** 5,12-19 Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard... **Mt** 4,1-11 El diable se l'enduu a dalt la muntanya i li diu: "Tot això et donaré si et prosternes i m'adores".

Jesús va resistir el temptador. Pa? El meu aliment és fer la voluntat del meu Pare. Exhibir-se? Només vol mostrar com és el Pare. Poder? Em dieu mestre i estic entre vosaltres com el qui serveix. Ai! Els caps d'aquest món se'n serveixen i l'opremeixen com si en fossin amos! No ha de ser així entre vosaltres. Encara avui, però, els humans continuem escalant per a ser com déus. Quant de dolor genera aquesta usurpació impossible! Ens cal un esperit ferm, blindat contra els dards de l'enemic de natura humana mitjançant la Paraula, no l'escrita, sinó l'encarnada, Jesús.

dilluns, 14 de març

Lv 19,1-2.11-18 El Senyor digué a Moisès: Digues a tota la comunitat... sigueu sants, perquè jo, el vostre Déu, sóc sant... Estima els altres com a tu mateix. Jo sóc el Senyor. **Sl** 18 Els manaments del Senyor il·luminen els ulls. **Mt** 25,31-46 Veniu, beneïts del meu Pare, quan era foraster em vau acollir, quan era a la presó, vinguéreu a visitar-me.

Hem fet un món tan difícil de viure que milions de persones han de desafiar deserts i mars per salvar-se ells i, amb sort, poder donar una oportunitat a les seves famílies. Quants moren pel camí? Quants naufraguen o moren a la mar? No agrada donar estadístiques inhumanes del resultat del bloqueig europeu. Però els capitals bé passen la frontera, i també l'armament. En una direcció. I les matèries primes, en una altra. En treu profit el poble? No. Els dictadors pagats per les potències? Sí.

dimarts, 15 de març

Is 55,10-11 Així com la pluja i la neu amaren la terra o la fan germinar, així serà la meva paraula. No tornarà infecunda. **Sl** 33 Alceu vers Déu la mirada i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits. **Mt** 6,7-15 Pare nostre del cel, que es faci la vostra voluntat. Que vingui el vostre Regne.

Cal una tasca de recuperació dels valors i de lluita per la justícia. Arreu. I, per això, tant les persones com els col·lectius. Girem la mirada cap a Déu. La seva voluntat és generosa, pacífica i feliç. Diríem que és la voluntat d'un voluntari, d'algú que s'ha compromès i vol el bé de la humanitat. Per a seguir-lo només caldrà endevinar-li el cor, escoltar-lo. Ara bé, la seva paraula és Jesús: Ell és la pluja fina i rosada humida de la nostra història. En ell donarem fruit pel coneixement ple. Déu no l'ha vist ningú; ell el revela.

dimecres, 16 de març

Jo 3,1-10 Déu veié que Nínive s'apartava del mal camí i es va desdir de la desgràcia amb què l'havia amenaçat. **Sl** 50 Un esperit que es penedeix, tu, Déu meu, no el menysprees. **Lc** 11,29-32 La gent actual és dolenta: demana un senyal prodigiós. En el judici, els ninivites l'acusaran perquè es convertiren quan Jonàs predicà, i aquí teniu més que Jonàs.

La crisi demanaria sac i cendra dels poders econòmics per la seva avidesa, dels poders polítics per les seves venalitats i connivències, i de la societat inconscient per l'abús consumista. Si s'està en contacte amb les víctimes trenca el cor la seva desfeta psíquica i moral. Famílies a punt de perdre el pis; pares que no tenen el mínim per donar l'aliment als fills; pèrdua de permisos que han requerit anys; inutilitat d'haver-se jugat la vida; horitzons absolutament tancats. És hora de repartir, de refer, de salvar. Aprofitem quaresma per encarar una nova manera de viure. Intensifiquem la fraternitat.

dijous, 17 de març

Ester 14,1.3-5.12-14 La reina Ester, davant el perill que amenaçava, acudí al Senyor: ajudeu-me que estic sola; no tinc ningú que em defensi, fora de vós. **Sl** 137 Sempre que t'invocava m'has escoltat, Senyor. **Mt** 7,7-12 Demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà.

La reina Ester podia ser condemnada a mort només pel fet de gosar acudir al rei sense ser demanada. Llavors, i ara, terrible discriminació i opressió de la dona. Però Déu no fa distinció. Jesús ensenya a pregar amb la màxima llibertat i gosadia, perquè suposa la familiaritat més íntima: Pare. Déu escolta sempre. Alguns pregunten quan s'ofeguen; altres, quan suren. Ara bé, sovint Déu retarda el do per a eixamplar el desig i la valoració del que demanem, i així fer-nos capaços del do esperat. A vegades també pretén estimular una correspondència més lleial.

divendres, 18 de març

Ez 18,21-28 Us penseu que desitjo la mort del pecador? El meu desig és que visqui. **Sl** 129 Des de l'abisme et crido, Senyor, escolta'm. **Mt** 5,20-26 Als antics els van manar: "No matis". Jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà serà reu davant el tribunal.

"Jo us dic": fins a sis vegades Jesús, el nou legislador, es contraposa a la llei antiga durant el sermó de la muntanya. I és que Jesús reclama una finor de conducta molt més subtil que les acomodacions que nosaltres establím en les relacions humanes. Per a Jesús cada persona és un valor absolut encara que no ho sàpiga o que sigui pecadora. És fill. Té la petja divina. Déu vol que visqui. L'Església ha heretat aquest repte de Jesús.

dissabte, 19 de març St. Josep dijous,

2S 7,4-5a David, quan t'arribi l'hora de morir et donaré un descendent. **Sl** 88 Ell em dirà: "Ets el meu pare, la meva roca". **Rm** 4,13-22 Abraham esperà contra tota esperança. **Mt** 1,16.18-20 Josep, no tinguis por de prendre a casa Maria. Ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús.

De Josep en sabem poc, però el relat dels evangelis en diu coses precioses. No tenir por d'acollir Maria, refiant-se de l'àngel. Salvà el nen de la persecució d'Herodes, anant i tornant d'Egipte. El refugià a Natzaret, bo i ensenyant-li l'ofici. Retornà a Jerusalem buscant-lo amb Maria durant tres dies per Jersusalem. En la industrialització es va recórrer a ell per enfortir l'espiritualitat del treball. La florada de congregacions josefines o de la Sagrada Família ho demostren. D'aquesta embranzida encara ara hem recollit la consagració del temple de Gaudí. No fóra bo que la sublimitat de l'art distraigués de la solidaritat de la pobresa de Betlem i de la cruesa de la passió. Aquesta és la bellesa de Déu. Aquí s'ha inspirat la tan silenciada Doctrina Social de l'Església.

2n diumenge de quaresma, 20 de març

Gn 12,1-4a Abram, et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom. **Sl** 32 Que el teu amor, Senyor, no ens deixi mai. **2Tm** 1,8b-10 Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dóna. **Mt** 17,1-9 Del núvol estant una veu digué: Aquest és el meu fill, el meu estimat, en qui m'he complagut. Escolteu-lo.

En la transfiguració els deixebles observaren l'esclatant resplendor del terme en el context de l'amenaçant predicció de la passió. L'esperança és ja el tast del que creiem i dinamitza a viure "com si". Com que tot serà transformat en Crist, vivim ja des d'aquesta perspectiva final. Activa el Regne, ens fa palpar la filiació, atia la fraternitat. Tot resplendent com la vestimenta de Jesús. Com Pere potser direm: que bé n'estem, aquí dalt! Però cal escoltar Jesús, cal baixar de la muntanya i patir l'obra de l'Evangeli. Cal passar per amor una transfiguració a la inversa: el tràngol de Jerusalem.

dilluns, 21 de març

Dn 9,4b-10 A nosaltres, Senyor, als nostres governants, als nostres pares, no ens queda res més que la vergonya d'haver pecat contra tu. Però t'és molt propi compadir-te... **Sl** 78 Allibera'ns i perdona'ns, Senyor. **Lc** 6,36-38 Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. Absoleu i Déu us absoldrà.

La vergonya és la culpa viscuda en relació a altres. Esgarrifa viure la falta en presència. Sant Ignasi recorre a aquest sentiment quan s'encara al pecat. Fa present Jesús que ha fet tant per ell. I la resposta ha estat egoisme pur i dur. Ara bé, en l'actual temps global caldrà una vergonya moral col·lectiva que doni pas al món alternatiu. No avergonyeixen les dobles mesures, els morts de fam diaris, les violències, la corrupció, la mentida? Avergonyim-nos davant Déu i que ell ens la transformi primaverament en compassió divina.

dimarts, 22 de març

Is 1,10.16-20 Traieu-me de davant els ulls tot el mal que feu. No perjudiqueu els altres, apreneu de fer-los bé, diu el Senyor. **Sl** 49 L'home que viu honradament veurà la salvació de Déu. **Mt** 23,1-12 Compliu tot el que us manen els mestres de la Llei, però no feu com ells, perquè diuen i no fan. El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre.

Les darreres sacsejades contra les dictadures del món islàmic: Tunícia, Egipte, Líbia, Algèria, ... revelen un cop més l'escàndol de governants enriquits a costa de la pobresa exprimida dels seus súbdits. S'ha donat el cas de qui ha tingut més personalment que el deute extern del seu país. I l'Occident, interessat, els ha guardat les espatlles i els diners. Només faltaria! Quan es dirà prou? Un somni: Es dedica la meitat de la despesa militar del primer món a construir la pau. Aigua, menjar, sanitat, escola per a tothom. Només cal captenir-se com el qui serveix, com Jesús, com Déu mateix. Però l'hem arraconat i, és clar, en patim les conseqüències.

dimecres, 23 de març

Jr 18,18-20 Veniu, ataquem Jeremies amb les seves mateixes paraules. **Sl** 30 Salveu-me, Senyor. Em veig amenaçat. **Mt** 20,17-28 El Fill de l'home serà lliurat als grans sacerdots i als pagans i el crucificaran, i el tercer dia ressuscitarà. Diu a Jaume i Joan: Podeu beure el calze que jo he de beure?

Sovint són doloroses i indefenses les inquisicions eclesials. Escriuix la confessió del dominic Congar a la seva mare, o la de Häring, preferint un judici de la Gestapo a un d'eclesial. Un llistat de víctimes d'aquesta aberració cristiana no cap aquí. Però expresseu la gratitud a J.A. Pagola, tant pel seu llibre sobre Jesús com per la magnanimitat del seu pacient testimoni. Diu: "Hem d'abandonar ja una lectura del moment actual en termes de crisi. Necessitem una lectura més profètica. Quins camins està tractant d'obrir-se Déu per trobar-se amb els seus fills i filles? Quina relació vol establir Déu amb tants homes i dones que han abandonat l'Església?"

dijous, 24 de març

Jr 17,5-10 Qui pot conèixer a fons el nostre cor? Jo, el Senyor, examino l'interior dels homes. **Sl** 1 Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança. **Lc** 16,19-31 Un pobre que es deia Llätzer s'estava al portal d'un home ric amb tot el cos nafrat. Morí i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric fou dut al país dels morts.

Europa ha usat, i abusat, de l'Àfrica. L'ha tinguda com a Llätzer, morint-se-li de fam i de malalties i atiant-li les guerres. Es partia, teòricament, d'una moral cristiana. Ara desperta la Xina. Necessita recursos. Acut a l'Àfrica. Hi inverteix. Abans un xinès comprava arròs i flors: arròs per viure; flors, per tenir-ne motiu. Preguem perquè d'una vegada Àfrica sigui respectada, valorada, recompensada. La paràbola de Jesús ens empeny a no ser tan tímids a l'hora de compartir a nivell personal i global. Comerç i tractats justos!

divendres, 25 de març - L'anunciació

Is 7,10-14;8,10 El Senyor us donarà un senyal: la noia tindrà un fill. **Sl** 39 Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vull fer la teva voluntat. **He 10.4-10** Ens santifica l'ofrena del cos de Crist per complir aquesta "voluntat" de Déu. **Lc** 1,26-38 Elisabet ha concebut un fill a la seva edat. A Déu res no li és impossible. Maria va respondre: Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Mare i fill coincideixen. Els encén el mateix Esperit: amor absolut a Déu. La seva delícia és afegir-se i col·laborar en el somni de Déu. Encara que sembli increïble, Déu pretén aplegar i dignificar tota la malmesa humanitat. No compremem com pot estimar tant, si li donem fruits tan agres. Un dia com avui interpel·la tothom. Secundarem la iniciativa salvadora de Déu? Maria s'hi suma sense condicions. M'hi sumo jo com a persona, com a grup, com a humanitat?

dissabte, 26 de març

Mi 7,14-15.18-20 Senyor, torna a compadir-te de nosaltres, llença al fons del mar les nostres culpes. **Sl** 102 El Senyor et sacia d'amor entranyable. **Lc** 15,1-3.11-32 - Ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns en dones públiques, fas matar el vedell gras? -Hem de fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu.

Quan els cartoixans es confessen, penitent i confessor es posen de genolls. Tan gran respecte els infon la realitat perdonadora de Déu. La descripció que fa Jesús de l'acolliment del fill pròdig pel seu pare mereix aquest respecte: penjat del coll del noi, el besa i el besa. Ha patit el dolor esgarriat del fill i potser més enllà i tot. Ara esclata de joia i malda per sanar-lo i refer-lo. L'Església està cridada, com el germà gran de la paràbola, a actuar amb la mateixa magnanimitat i tendresa del Pare. Temo que n'estem massa lluny encara. Que Déu ens ajudi a ser com ell.

3r diumenge de quaresma, 27 de març

Ex 17,3-7 El poble passava tanta set que murmurava contra Moisès. Déu li digué: agafa la vara, dóna un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble en beurrà. **Sl 94** Aclamem Déu, la roca que ens salva. **Rm 5,1-2.5-8** Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor. **Jn 4,5-42** Senyor, doneu-me aigua d'aquesta que no tingui mai més set ni hagi mai més de tornar aquí a treure aigua del pou.

Cal néixer de dalt, de l'aigua i l'Esperit. Sí, Jesús, parla'm poc a poc, com vas fer amb la samaritana. Necessito que m'atenguis. Tinc set. Tenim set. Tinc set que tothom tingui set de tu. No permetis que et tinguem por, suposat foraster que capgires vides. La teva aigua empeny a actuar amb el mateix impuls amb què actua Déu. És el seu Esperit d'amor. L'aigua aquesta no calma la set d'un moment, el seu corrent omple tots els racons. Puc córrer a donar la notícia als altres com la samaritana, tan radiant que es deixa el càntir al pou. De fet, ella havia esdevingut càntir de la seva gent.

dilluns, 28 de març

2R 5,1-15a El rei s'esquinçà el vestit en llegir la carta demanant la curació de Naaman. Eliseu li diu: Fes-me'l venir i veurà que hi ha profetes a Israel. **SI** 41 Tot jo tinc set de Déu. **Lc** 4,24-30 Jesús digué: No hi ha cap profeta ben rebut al seu país. En temps d'Eliseu hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat. En sentir això el dugueren cap a un cingle per estimbar-lo.

El frec a frec quotidiana esmussa la capacitat de discernir i de captar la presència de l'esperit. Jesús no és cregut a casa seva. Li demanen miracles. No consideren la seva divinitat revestida d'humilitat i encarnada. Tothom té set de Déu, és veritat, però molts ens neguem a trobar-lo allà on és. Rebutgem que s'identifiqui amb l'infant, amb la dona, amb el públicà, amb el foraster, amb el leprós. Si sedejo la mirada divina, cal que em posi allà on ell mira. Mirar i ser mirat. Sabré reconèixer la seva cara amb sang i suor humanes.

dimarts, 29 de març

Dn 3,25.34-43 Azaries, dret enmig del foc, pregava: Senyor, no ens abandonis per sempre, som el poble més petit, humiliat arreu de la terra. **SI** 24 Encamina els humils per sendes de justícia, Senyor. **Mt** 18,21-35 Quantes vegades hauré de perdonar? ... El rei digué: No t'hauries de compadir del teu col·lega, com jo m'he compadit de tu?

Continua la tragèdia: jueus i palestins malden per una mateixa terra. Teixeixen una història de dolor. Uns bombardegen, altres fan esclatar bombes. No és el mateix. Uns es veuen honorables; els altres són blasmatos de terroristes. Uns ben menjats i vestits; desnudats i estripats els altres. Només pot desllorigar el conflicte l'aposta absoluta per la justícia i la misericòrdia. Ambdues. Tot ho devem a Déu. Justícia. Déu estima tot el que ha creat. Misericòrdia. Encara no són categories polítiques. Vivim al marge de Déu.

dimecres, 30 de març

Dt 4,1.5-9 Quina és la nació que tingui uns decrets tan justos com aquesta Llei que us he donat avui? **SI** 147 Glorifica el Senyor, Jerusalem, que anuncia els seus decrets i decisions al seu poble. **Mt** 5,17-19 No vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes, sinó a completar-los.

Atorgar-se el domini de les consciències és gravíssim. Només Déu pot jutjar. Els fonamentalismes arriben a la perversió, justificant els mitjans pel fi. També la història cristiana ha patinat greument: "Qui estigui lliure de pecat, que tiri la primera pedra!" De fet, el pecat contra l'Esperit no té remei. Tremenda responsabilitat de pares, catequistes i pastors. Cal educar en la Llei del Déu de Jesús. Joan XXIII enllaçà els Drets Humans, declarats Universals, amb l'anunci diví de "Pau a la terra". El guiava el criteri del bé comú; no, l'estat del benestar.

dijous, 31 de març

Jr 7,23-28 Jo seré el vostre Déu i vosaltres sereu el meu poble. Seguiu els meus camins i tot us anirà bé. **Sl** 94 Veniu, celebrem el Senyor, la roca que ens salva. **Lc** 11,14-23 Si jo trec dimonis pel poder de Déu, és que el Regne de Déu ja és aquí. Els qui no m'ajuden a recollir escampen.

En escriure el comentari d'avui acaben de donar unes estadístiques greus. La confessió creient reula un 20% en deu anys, quedant reduïda al 52%. En canvi, es proclamen ateus un 18%, triplicant el recompte anterior. On queda el Poble de Déu? L'Església impulsa realment el Regne? Treu dimonis? Redueix el poder del mal? Acull? Sana? Fa signes d'humanitat? Actua a cavall de les benaurances? El drama és que la gent té set: on trobar salvació? "Cal posar l'Evangelí en contacte amb les preguntes, pors, aspiracions, contradiccions, sofriments i alegries dels nostres temps" (Pagola).

divendres, 1 d'abril

Os 14,2-10 Seré el metge de les seves apostasies, els estimaré, ni que no s'ho mereixin. Israel, torna al Senyor. **Sl** 80 Tant de bo que el meu poble m'escoltés. **Mc** 12,28-34 Estima el Senyor amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces. Estima els altres com a tu mateix. No hi ha manament més gran que aquests dos.

L'estimació es mostra més amb obres que no pas amb paraules i consisteix en comunicació per les dues bandes, és a dir, que el qui té dóna al qui no té. Aquestes dues pistes proposa sant Ignasi per examinar amor. Aplicades a la relació de Déu amb mi, si m'hi fixo bé, en tot descobreixo el seu amor. Si me les aplico, veig tancament i resistència envers Déu i els altres. Si miro de cara la crisi, arrapat a l'amor de Déu, potser brollaran de nosaltres obres de compartició i d'amor insospitades. No tinguem por.

dissabte, 2 d'abril

Os 6,1-6 Tornem al nostre Déu. Ell ens tornarà la vida en dos dies, el dia tercer ens farà aixecar perquè visquem a la seva presència. **Sl** 50 Tant de bo el meu poble m'escoltés i seguís els meus camins. **Lc** 18,9-14 El publicà es donava cops de pit i deia: Déu meu, sigueu-me propici, que sóc pecador.

L'oració no funciona com el televisor, prems i ja sintonitzes. Requereix confiança, tacte, senzillesa. És una relació d'amistat; és cosa de dos. Cal preparar el cor. Déu està sempre a punt; però, jo, no! Com em presento davant Déu? Parlo i escolto? Es miro amb profund agraïment demostrat amb obres. Com pretenc dir que estimo Déu si no estimo el germà? I, en temps de crisi, com pretendré pregar si no m'ocupo d'ell, dedicant-li temps i atenció, recollint les seves llàgrimes, compartint-li els recursos? Diu Isaïes, dóna pa al qui té fam i tindràs llum i se't curaran les ferides.

4t diumenge de quaresma, 3 d'abril

1S 16,1.6-7.10-13a El Senyor digué a Samuel: Allò que l'home veu no és el que val; l'home només veu l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor. **Sl** 22 Senyor, el teu amor m'acompanya tota la vida. **Ef** 5,8-14 Germans, mireu bé què agrada al Senyor. **Jn** 9,1-41 La nit s'acosta, quan es pot treballar. Mentre sóc al món sóc la llum del món.

Es parla d'hivern eclesial, de nit, de reculada a posicions preconiliars. S'ha perdut molta sensibilitat respecte a la fam i la set física i espiritual del poble. Com el cec de naixement, massa cristians són expulsats de la "sinagoga". En sentir-ho, Jesús se'ls fa trobadís. El dret canònic no substitueix la llum de Jesús. "Creus en el fill de l'home?", pregunta al cec. El cristià és fill de la llum! "Sí", contestà el cec, "i l'adorà". No es pot deixar de banda el discerniment espiritual. S'encara Jesús als fariseus i els recrimina: he vingut perquè els qui no hi veien hi vegin, i els qui hi veien, es tornin cecs. Els fruits que neixen de la llum són bondat, justícia i veritat. Jesús va fer el fang per curar el cec en dissabte, dia de repòs. Sabia que actuant així entre gent engegada se la jugava.

dilluns, 4 d'abril

Is 65,17-21 No hi haurà cap infant que visqui només uns dies, ni cap adult que no arribi a una edat avançada. **Sl** 29 Senyor, m'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava. **Jn** 4,43-54 El funcionari deia: Senyor, baixeu abans que no es mori el meu fill. -Vés, que el teu fill ja està bo. Aquell home cregué.

És un miracle de la natura l'equilibri de forces que fa possible la vida a la terra. Millor dit, és la saviesa de Déu. Les religions entenen que el temps de vida és un regal de Déu per despertar i fer feliços els altres. En una paraula: que descobrim el feliç sentit de la vida. Hi ha malalties i desgràcies, és ben cert. Però podem acaronar, compartir, com-patir, tal com fa Déu. Comprovarem la joia de destil·lar solidaritat i amor. En la crisi una ajuda oportuna pot significar infinit. Estiguem atents. Els cristians podem deturar el mal en el nom de Jesús.

dimarts, 5 d'abril

Ez 47,1-9.12 Allà on arribi l'aigua del riu, tot viurà. Creixeran tota mena d'arbres fruiters. **Sl** 45 Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu. **Jn** 5,1-16 Els jueus li retreuen al paralític traginar la llitera en dia de repòs. Ell contesta: El qui m'ha donat la salut m'ha dit: "Carrega't la llitera i camina".

En la Bíblia, com en la vida, l'aigua té un protagonisme essencial. Saluda l'infant en el baptisme i acomiada el difunt en l'enterrament. El paralític jeu arran d'aigua a la piscina, esperant remullar-s'hi el primer tan bon punt l'àngel la remogui. Porta 38 anys esperant. N'hi queden dos per als fatídics 40, vida exhaurida. Jesús fa d'àngel. Passa i realitza un doble miracle: el posa dempeus i li dóna la força per carregar la llitera que l'ha lligat tant de temps. A l'Església hauríem de saber fer aquests miracles. En tenim el mandat de Jesús.

dimecres, 6 d'abril

Is 49,8-15 Trobaran prats a tots els rasos, no passaran ni fam ni set, perquè els guiarà el qui se'n compadeix i els conduirà a les fonts on neix l'aigua. **Sl** 144 Les obres del Senyor són obres d'amor. **Jn** 5,17-30 Els qui escolten el que jo dic tenen la vida eterna. Perquè el Pare, que és font de vida, ha fet que el Fill també ho sigui.

Si volem saber com és Déu Pare, hem de conèixer Jesús, perquè Jesús aprèn tot del seu Pare. No hi ha dues voluntats, sinó una. Una sola font de vida; un sol judici. Cal recolzar-se en l'ensenyament de Jesús de la seva igualtat amb el Pare. Així entenem que el Pare plora davant l'amic mort i qu menja amb pecadors i que perdona l'adúltera i que renta peus i que acull forasters i que multiplica el pa i que seu cansat al brocal d'un pou. No s'hi val a vendre una imatge de Déu que no sigui la reflectida per Jesús.

dijous, 7 d'abril

Ex 32,7-14 Déu avisà a Moisès: S'han fet un vedell d'or i l'han adorat com si els hagués fet sortir d'Egipte. Deixa'm que s'inflami la meua indignació i no en deixaré rastre. **Sl** 105 Van oblidar Déu, que els havia salvat. Moisès decantà Déu de destruir-los. **Jn** 5,31-47 Tinc a favor un testimoni de més valor que el de Joan: són les obres que el Pare vol que dugui a terme. Elles demostren que el Pare m'ha enviat.

El vedell d'or continua essent l'ídol del món actual. La despesa militar permet assegurar l'obtenció d'energia i de matèries per tenir un bon nivell de vida i per continuar fent la despesa militar que l'asseguri. Sovint els països pobres paguen ells mateixos el dogall que els oprimeix. A vegades, fins i tot, amb vides i danys col·laterals de guerra. L'innocent, ja no el reu, pagant la seva bala! Jesús inspirava la seva actuació en la universalitat d'amor que veia en el seu Pare. Sense fer diferències. Molta gent avui n'és conscient.

divendres, 8 d'abril

Sv 2,1a.12-22 Els malvats deien entre ells: el just ens fa nosa. Només de veure'l se'ns fa insuportable. **Sl** 33 El Senyor salva els justos que se senten desfets. **Jn** 7,1-2.10.25-30 Jesús no volia anar a Judea, perquè els jueus el volien matar. A mitja setmana de la festa pujà al temple i hi ensenyava.

Hi ha gent d'església desalmada. Gent que infligeix un tracte injust a homes de Déu, tant que avergonyeix. Temo que no hagin perdut olfacte evangèlic per flairar l'Esperit, bo i sabent que bufa on vol. Atenció! El pecat contra l'esperit no té remei. Les autoritats, veient el bé que feia, atribuïen a Jesús mal esperit. D'altra banda, és ben elemental que on hi ha dues o tres persones reunides en nom de Jesús, allà hi ha Jesús. Casaldàliga parlant amb teòlegs vilipendiats els deia: el meu carisma és defensar els pobres, el vostre, buscar i defensar la veritat teològica. Urgeix recollir les ovelles sense pastor, ni que costi Getsemaní.

dissabte, 9 d'abril

Jr 11,18-20 El Senyor m'obrí els ulls perquè veiés les seves maquinacions. Deien: Destruïm l'arbre en ple vigor. **Sl** 7 Tu, Déu just, dones raó a l'innocent. **Jn** 7,40-53 Els sacerdots escridassen els guardes: -Per què no l'heu portat? Ells respongueren: -Ningú no ha parlat mai així.

Continua la persecució de les autoritats contra Jesús. La seva mort i resurrecció il·lumina l'assassinat dels profetes i dels màrtirs. Abans de la mort del jesuïta Rutilio, la Guàrdia Nacional havia torturat, mutilat i decapitat molts camperols. En el seu testament el prior trapense de Tibhrine (Algèria) demanava que la seva mort s'associés a la mort violenta de tants altres abandonats a l'anonimat, la vida dels quals valia el mateix que la seva. Amb votació comunitària van decidir romandre al monestir, continuant al costat de la gent.

5è diumenge de quaresma, 10 d'abril

Ez 37,12-14 Quan us obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que sóc el Senyor. **Sl** 129 Des de l'abisme et crido, Senyor. **Rm** 8,8-11 Com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. **Jn** 11,1-45 Jesús estimava Marta i la seva germana i Llàtzer. Marta digué a Jesús: Senyor, si haguessis estat aquí el meu germà no hauria mort. Li respon Jesús: Els qui viuen i creuen en mi no moriran mai més.

D'Amic i Amat. Deliciosa confiança de Marta en Jesús: en presència teva, Amic no fóra mort. Agraïda i radiant resposta d'Amat: si viu i creu en Amat, Amic no morirà mai més. Les germanes de Llàtzer creien en la resurrecció futura. No sabien, però, que Jesús mateix era la resurrecció i la vida. Aquesta pretensió i la fe que provocava no van plaure a les autoritats. Van preferir la mort a la vida. Aprofitant que Jesús s'havia delatat acudint a Betània, van decidir matar Amat i... Amic! Jesús accepta el repte mortal per donar vida. Calia vèncer la mort en el seu terreny. Així vingué l'Amat a morir a la gonella (la túnica) de l'Amic.

dilluns, 11 d'abril

Dn 13,41c-62 Susanna cridà: Déu etern, hauré de morir sense haver fet res del que s'han inventat contra mi. **Sl** 22 Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, perquè et tinc vora meu. **Jn** 8,1-11 Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jo tampoc no et condemno.

Déu inspirà Daniel per salvar la innocent; Jesús, la culpable. Nosaltres tendim a condemnar. Hi ha error. Quan es demostra consumada una sentència equivocada, ens esgarrifa. Quin desesper la mort de l'innocent! Passeu una nit al costat d'un jove condemnat pel fals testimoni d'una autoritat. L'horror s'arrapa al cor i a la ment. Ronden la ira i la desesperació. L'amenacen la bogeria o el disbarat. En una situació així s'agraeix la solidaritat de Jesús: innocent, enfilat a la creu al costat del bon lladre. El necessitava i allà era.

dimarts, 12 d'abril

Nm 21,4-9 Tot fent camí, el poble malparlava contra Déu i contra Moisès. Moisès va fer una serp de coure i tothom que la mirava salvava la vida. **Sl** 101 Senyor, no triguís a respondre'm que estic en perill. **Jo** 8,21-30 Quan haureu enlairat el Fill de l'home, coneixereu que dic allò que el Pare m'ha ensenyat.

La mentida i la corrupció han enverinat el nostre món. Un dictador pot acumular més diners que tot el deute públic del seu país. Quantes complicitats. Quants xantatges. Quanta venalitat. Tot s'hi val. La pobresa que en deriva provoca estampides, immigració, camps de refugiats, violència. Dolor de famílies fins límits exagerats. El verí perdura llarg temps. Qui ens n'alliberarà? Els individus poden sanar, mirant-se Jesús enlairat a la creu. Allà perd força tota malícia. I els col·lectius? Calen testimonis de justícia i de solidaritat que esbravin el verí.

dimecres, 13 d'abril

Dn 3,14-20.91-92.95 ¿És veritat, Sidrac, Misac i Abde-Nagó, que no voleu adorar l'estàtua d'or que jo he fet aixecar al mig de la plana? Us faré tirar al forn. **Sl** Dn 3 Els tres joves cantaven: Ets beneït, Déu dels nostres pares. **Jn** 8,31-42 Si Déu fos el vostre pare, m'estimaríeu a mi, perquè vinc de Déu. Ell m'ha enviat.

L'economia neoliberal fa com Nabucodonosor: suplanta Déu i maltracta els febles. Diner a tota costa, consum, crèdits. L'índex de desenvolupament humà (IDH), en canvi, contempla també altres valors: la vida, l'alfabetització, l'atenció mèdica, l'accés a la informació... Molts països tenen deutes contrets per dictadors aprofitats i capitals corruptors. Del president de Tunícia enderrocat se li compten 35 mil milions \$. El sistema ha fet crisi i la crisi desfà persones. Un eixerit pare de família té ara un 75% de disminució. No ha aguantat la fam dels fills. Cal contenció de la pròpia despesa per tal de compartir. Si alguna cosa fa realment feliç i dignifica la persona és la solidaritat. Déu n'és absolutament!

dijous, 14 d'abril

Gn 17,3-9 Déu digué a Abraham: "Faig aliança amb tu". **Sl** 104 Busqueu sempre la seva presència. **Jn** 8,51-59 Jesús digué: Els qui guarden les meves paraules no tastaran mai la mort. ¿Que ets més gran que el pare Abraham? Ell va morir. ¿Per qui et tens? Jo sóc des d'abans que nasqués Abraham.

Abraham està a l'origen de les religions del llibre, cristians, jueus i musulmans, que han pugat i pugnen en el petit territori que representa Jerusalem, la ciutat de la pau. L'home que nasqué a l'Iraq i visqué a la Terra Promesa i a l'Egipte és el capdavanter de la fe monoteïsta, amb una amistat íntima amb Déu. Fe i violència no lliguen. La fe en Jesús desarma i muda la violència en amor apassionat a tota creatura de Déu. Tant més, si se la veu en dificultat.

divendres, 15 d'abril

Jr 20,10-13 Em veig amenaçat de tots costats. Però el Senyor està amb mi com un guerrer invencible. **Sl** 17 En veure'm en perill, clamo al Senyor. **Jn** 10,31-42 Per què m'acuseu de blasfem si declaro que sóc Fill de Déu? Si el que faig és obra del meu Pare, creieu el que diuen les obres. El Pare està en mi i jo en Ell.

La litúrgia s'endinsa cada vegada més a la contemplació directa de Jesús. Els evangelis relaten l'impacte de Jesús en els seus primers testimonis. Els va seduir. Van capgirar la mirada, es van convertir. No tots. Els acusadors hi veien l'obra del Maligne. Llavors i ara cal discerniment espiritual. El criteri és l'atenció als pobres i l'edificació de la comunitat. Quan preguem pels qui ostenten el servei de l'autoritat dins l'Església, cal demanar que discernixin sense altra instància que l'evangeli. Ni una mal entesa comunió dispensa de definir-se en favor del feble.

dissabte, 16 d'abril

Ez 37,21-28 Jo prendré el poble d'Israel dispersat enmig d'altres pobles, els aplegaré de tot arreu i els faré venir a la seva terra. Seran el meu poble i jo seré el seu Déu. **Sl** Jr 31 El Senyor ens guardarà com un pastor guarda el ramat. **Jn** 11,45-56 Jesús havia de morir pel seu poble i també per aplegar tots junts els fills de Déu dispersos. Aquell dia acordaren que el matarien.

El conflicte d'Israel i Palestina a vegades es justifica recordant escrits profètics com ara el d'Ezequiel. Congregació del poble d'Israel junt a terra promesa. Els cristians, coneixent els escrits, entenem que en Jesús la unió i la terra promesa és universal. Anhelem la unió de tots els pobles, perquè Jesús va donar la vida per tothom. I la terra promesa és el Regne, el fer les coses com vol Déu Pare.

17 d'abril, diumenge de Rams.

Processó:

Mt 21,1-11 Els deixebles portaren la somera i el pollí. Ell hi pujà. La gent cridava: "Beneït el qui ve en nom del Senyor!"

Missa de la passió:

Is 50,4-7 El Senyor m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. **Sl 21** Déu meu, anunciaré als meus germans el teu nom. **Fl 2,6-11** Jesucrist va prendre la condició d'esclau. **Mt 26,14-27,66** Aquesta nit tots tindreu un desengany, perquè l'Escriptura diu: "Mataré el pastor, i les ovelles del ramat es dispersaran".

Els egipcis tenien carros de combat; els seus enemics, poble de pastors, someres i pollins. L'entrada senzilla de Jesús a Jerusalem permet entendre que és un més del poble i per al poble. Li estenen mantells, rams i cors en el seu camí. Facilitem-li encara avui que sigui rebut per molts. Alceu les llindes, portalades eternes, canta el salmista, que ve el Rei de la glòria! Hosanna al fill de David! Com podríem formar part del seu seguici i contagiar-nos de la seva força i visió de les coses? Amb humilitat es pot tot?

dilluns, 17 de març

Is 42,1-7 He posat en Ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No trenca la canya que s'esberla. **Sl** 26 El Senyor m'il·lumina i em salva. **Jn** 12,1-11 Maria prengué una lliura de perfum de nard i unguí els peus de Jesús.

En Jesús s'anul·la radicalment tota discriminació. La unció de Maria de Betània augura la mortalitat de Jesús tot i ser fill de Déu. Havia de davallar al sepulcre, si havia de dur amb fermesa el dret de vida a tothom i arrabassar a la mort el seu poder. Creant igualtat i dignitat a l'entorn, Déu el va fer llum de tothom

.dimarts, 18 de març

Is 49,1-6 Pensava: "m'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res. De fet el Senyor em sostenia". **Sl** 70 En tu m'emparo, Senyor, que no en tingui un desengany. **Jn** 13,21-33.36-38 Un de vosaltres em trairà. El deixeble estimat li diu: - Senyor, qui és?

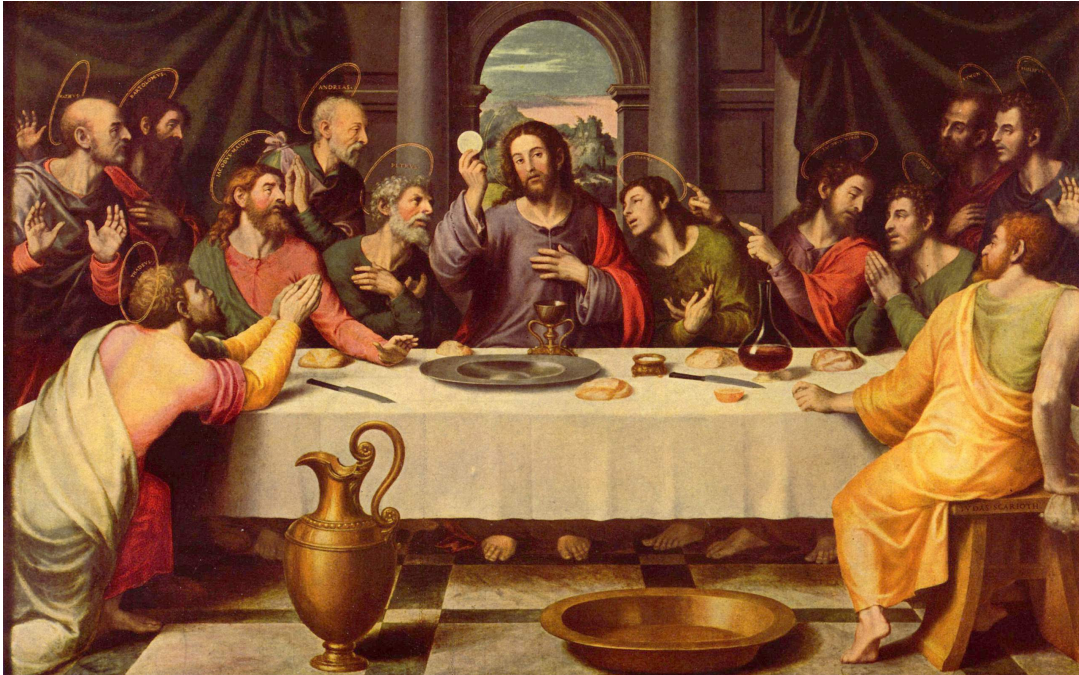
La queixa d'Isaïes hauria pogut ser la de Jesús a l'Hort. Quants treballs i quin fracàs! Tanta compassió humana i rebre el rebuig del seu poble fins a la traïció. Tan gran testimoni de l'amor de Déu i Déu li roman en silenci! Jesús peveu que els seus seguidors patiran sofriments semblants. El camí de Déu és humil. El poder el contradiria.

dimecres,19 de març

Is 50,4-9 El Senyor m'ha parlat a cau d'orella i no m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven. **Sl** 68 He hagut de rebre els insults dels qui us ultratgen. **Mt** 26,14-25 Ells pagaren a Judes trenta monedes de plata.

Donar la vida és correlatiu d'estimar. Déu Pare ens mostrà el seu amor oferint el Fill estimat en rescat de l'esclau. Rescatat pel preu de dos coloms, ara el preu traïdor, 30 monedes. Josep de Jacob fou venut per 20 i, providencialment, solucionà la fam d'Israel. Quin enorme guany obtenim per Jesús?24

DIJOURS SANT - 21 d'abril

Ex 12,1-8.11-14 Si una família fos massa petita, que prengui el cabrit junt a la família del veí més pròxim. **Sl** 115 Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet? Alçaré el calze de la salvació. **1C** 11,23-26 Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meua sang. **Jn** 13,1-15 Ell que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava. Es posà a rentar-los els peus.

Comiat íntim i esplèndida herència de Jesús: -l'Eucaristia, -el manament de l'amor, -la promesa de l'Esperit, -el servei, -l'entrega voluntària, -la unió amb ell.

Jesús imita el gest de dues dones: rentar peus, servei i tendresa. Però Jesús fa el que veu que el Pare fa. Si renta peus, fins i tot els de Judes, és que Déu Pare també en renta i sense fer diferència. Per tant, l'aliança és definitiva un cop assenyalats amb la sang de Jesús.

DIVENDRES SANT - 22 d'abril

Sant Calze
Catedral de València

Is 52,13-53,12 Tothom s'esglaià de veure'l. Ni tan sols semblava un home. Ell portava les nostres malalties. **Sl** 30 Pare, allibera'm per l'amor que em tens. **He** 4,14-16;5,7-9 Jesús de manera semblant a nosaltres ha estat provat en tot. **Jn** 18,1-19,42 Ave, rei dels jueus! Els soldats li donaven bufetades. Sortí Jesús portant la corona d'espines i el mantell de porpra. Pilat els diu: "Aquí teniu l'home".

Tothom sentència en contra de Jesús:

-Judes, traeix; Pere, nega -els amics, fugen -el poble, guiat per ell, el bescanvia - l'autoritat religiosa, condemna -l'autoritat civil, es renta les mans -l'autoritat cortesana, befa

Déu roman en silenci. Ens deixa en llibertat d'acollir-lo. Jesús és proclamat rei de l'últim lloc, coronat d'espines, penjat i sepultat. Ecce homo!, l'humiliarà Pilat. Ecce ancilla Domini!, havia expressat Maria. La Paraula queda cosida a la nostra feblesa. Si he entès alguna cosa, sempre més acompanyaré l'actual Jesús sofrent.

DISSABTE DE GLÒRIA VETLLA PASQUAL

Gn 1,1-2,2 Déu creà l'home a la seva imatge, home i dona. **Gn** 22,1-18 Déu mateix es proveirà l'anyell per a l'holocaust, fill meu. **Ex** 14,15-15,1 Ordena els israelites que es posin en marxa, enmig del mar. **Is** 54,5-14 El teu creador s'ha fet el teu marit. El Senyor t'estima amb un amor etern. **Is** 55,1-11 Oh, tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu, compreu llet i vi sense diners. **Ba** 3,9-15.32-4,4 Ell és el nostre Déu, ningú no se li pot comparar. **Ez** 36,16-21 Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre. **Rm** 6,3-11 Pel baptisme hem estat sepultats amb Jesús en la mort perquè emprenguem una vida nova. **Lc** 24,1-12 El diumenge, molt de matí, les dones anaren al sepulcre. Per què busqueu entre els morts aquell que viu?

No sé com s'haurà celebrat sant Jordi, amors, llibres i flors. La seva història o llegenda és paràbola i colofó del que vivim a setmana santa. Un drac amenaça la princesa. La mort física i, encara més la moral, amenaça la humanitat. Jesús la va combatre, no solament amb perill de vida, sinó amb el seu cost. La pietat popular contempla la Pietà, recollint l'heroi en els seus braços. Però al tercer dia, encara fosc, la mort va perdre el seu poder. Jesús irradia vida. Déu l'estableix com a penyora de vida eterna.

Reina del cel, alegra't. Crist ha ressuscitat. Al-leluia!

¡Error! Marcador no definido.

DIUMENGE DE PASQUA - 24 d'abril

Ac 10,34.37-43 Pere digué: Ja sabeu com Jesús passà per tot arreu fent el bé. Nosaltres en som testimonis. **Sl** 117 Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i fem festa. **Col** 3,1-4 Germans, la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. **Jn** 20,1-9 Pere veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador no estava aplanat com el llençol, sinó entortolligat encara al seu lloc. L'altre deixeble ho veié i cregué.

Cal temps per assaborir a fons la vida nova del Ressuscitat. La seva vida respon a l'eterna pregunta: "on és el teu germà?" Ara la nostra relació amb Déu i amb els altres canvia radicalment. Sense cap por compartim el que som i tenim. Si no ens hi hem esmerçat prou durant la quaresma, encara és hora de fer arribar la compassió de Déu als marges del món. Contra la crisi, l'escalf de la companyia vigilant. L'Esperit que esperem ens donarà l'última empenta. Vine!

Test orant

Les pregàries de súplica individual són el tipus de salm més freqüent en el Salteri (5-7; 13; 17; 22; 25; 26; 28; 31; 35; 38; 39; 41-43; 51; 54-57; 59; 61; 64; 69; 70; 71; 86; 88; 102; 109; 120; 130; 140-143). En la introducció i aquí hi ha en cursiva un recull una mica classificat de les peticions dels salms esmentats. Se n'hi han amagat tres del Nou Testament. Quines són?

Senyor, perdona la meva culpa , lleva'm tots els meus pecats. No em comptis entre els pecadors. No em reprenguis, Senyor, tan durament, no em corregeixis amb tant de rigor. no et recordis dels pecats i de les faltes.

No em demanis compte de la sang que he vessat, Desvia de mi els teus cops, esborra les meves faltes, no em deixis caure en temptació Posa'm, Senyor, una guarda a la boca, posa sentinelles a la porta dels meus llavis.. Renta'm ben bé de les culpes, i seré més blanc que la neu, purifica'm dels pecats. No vulguis judicar el teu servent.

Aspergeix-me amb hisop, que quedi pur; Aparta la mirada dels meus pecats, Déu meu, crea en mi un cor ben pur, fes renéixer en mi un esperit ferm. No em llancis fora de la teva presència, no m'amaguis la teva mirada, posa'm a prova, depura'm al foc el cor. Treu-me del fang, que no m'enfonsi; Déu meu, treu-me de les mans de l'injust

No satisfacis el desig dels injustos, asseu-te ben alt al seu damunt; no deixis prosperar aquests intrigants: Sentencia'ls, proscriu-los, planta'ls cara, doblega'ls, acusa, Senyor, els qui m'acusen, combat contra els qui em combaten; pren l'escut i el broquer, branda la llança.

Destruïx-los, torna'ls la paga que es mereixen. Tingues en compte totes les seves culpes, esborra'ls del llibre dels vivents, no els inscrivis en el registre dels justos, anorrea els enemics, no m'exposis a les burles dels insensats

Protegeix-me contra els injustos, perdona els qui em persegueixen. Déu meu, abat els insolents! judica tots aquests pagans, no planyis els malèfics traïdors! Que s'adonin que tot ve de les teves mans, que ets tu, Senyor, qui ho ha fet. Ja poden maleir, si tu beneïxes!

Obre'm els llavis, Senyor, omple'm els ulls de claror. Fes-me escoltar el teu amor a punta de dia, Torna'm el goig de la teva salvació. Porta'm dalt la roca inaccessible. Fes veure al teu servent la claror de la teva mirada. Que el Senyor confirmi cada dia l'amor que em té. Fes que torni a sentir els crits de festa, omple la terra de la teva glòria. Fes que recobri el meu bon nom, torna a consolar-me. Que pugui estar-me sempre a casa teva. Dóna aquest goig al teu servent; a tu, Senyor, elevo la meva ànima. Recorda't, Senyor, de la teva tendresa, recorda't de mi, tu que estimes tant. Dóna el triomf al teu servent. Dóna'm un senyal del teu favor.

«Déu meu, no em prenguis a la meitat dels meus dies, treu-me de la meva aflicció! No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa; ara que decau el meu vigor no m'abandonis, torna'm a treure de la tomba profunda, en tu em refugio, Treu-me viu de la presó, no em deixis morir. Que m'ajudi el teu amor admirable, Senyor, digues-me: «Jo et salvaré.»